

Thánh Kinh Báo

NĂM THỨ 13

MARS 1943

SỐ 145

KINH-THÁNH LÀ LỜI ĐỨC CHÚA TRỜI

TRONG bài xā-thuyết trước, chúng tôi đã quả-quyết rằng: «Đức Chúa Trời đáng có, phải có, và thật có.» Kỳ

này xin quả-quyết thêm: «Cả Kinh-Thánh đều chịu Đức Chúa Trời hà hơi vào» (II Ti 3: 16). Trải qua các thời-đại, ức triệu tín-đồ đã chứng-thực như thế: một số đông bị tù-tội, khảo-đã, làm mồi cho sự-tử ở trường đua, hoặc chịu bỏ mạng trên giàn thiêu, chớ không chịu chối-bỏ Kinh-Thánh là nền-tảng đạo Tin-Lành. Cảm-tạ Đức Chúa Trời! Ở thành-thị hay thôn-quê, trong các

cuộc nhóm-họp lớn, nhỏ, Hội-Thánh Việt-Nam luôn luôn tôn-quí cả Kinh-Thánh là Lời của Đức Chúa Trời. Cầu-xin Đức Chúa Trời cho chúng tôi hằng trung-tín, thành-thực nhận-biết quyền-phép của cả Kinh-Thánh là Sự Khải-thị Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Jê-sus-Christ. «Vi chằng hề có lời tiên-tri nào là bởi ý một người nào mà ra, nhưng ấy là bởi Đức Thánh-

Linh cảm-động mà người ta đã nói bởi Đức Chúa Trời» (II Phiê 1: 21).

Tinh-thần thế-gian chối-bỏ Kinh-Thánh

TRONG những ngày cuối-cùng trước khi Chúa tái-lâm, tín-đồ cần

phải chú-ý đến những lời cảnh-cáo trọng-thề của Đức Chúa Jê-sus và các Sứ-đồ, lại phải hết sức cẩn-thận, kẻo bị các giáo-sư giả lừa-gạt (Ma 24: 24 và II Ti 4: 3). Than ôi! Cả đến trong Hội-Thánh cũng nghe nói rằng: «Kinh-Thánh có Lời Đức Chúa Trời,» chớ không nói: «Kinh-Thánh là Lời Đức Chúa Trời.» Hai lời quả-quyết này khác nhau như

MỘT CHIẾN-SĨ VỀ VỚI CHÚA

N NGÀY 1^{er} Mars, bốn-báo được điện-tín ông Mục-sư Lê-đình-Tươi, nguyên Hội-trưởng Hội Tin-Lành Việt-Nam, đã ngủ yên trong Chúa.

Bốn-báo xin thành-thực chia buồn cùng bà Lê-đình-Tươi và các con cùng cả tang-quyến. Nguyện Đức Thánh-Linh yên-ủi và nâng-đỡ các anh chị em trong cơn tạm-biệt đau-đớn!

Trong một số báo sau (vì được tin buồn lúc số báo này sắp ấn-hành), chúng tôi sẽ lược đăng tiểu-sử của ông Mục-sư Lê-đình-Tươi và chức-vụ của ông đối với Hội Tin-Lành Việt-Nam.—T.K.B.

trời với vực! Lời t hứ nhưt là một cách nói của những ngư ời khôn-ngoan theo thế-gian: họ chỉ nhận là Lời Đức Chúa Trời những phần Kinh-Thánh thích-hợp với ý-kiến xác -thịt và triết-lý trần-gian. Kết-cục một phần lớn Kinh-Thánh bị chối-bỏ: các phép lạ bị loại ra, và các đoạn luận về những lẽ đạo nền-tảng bị mất giá-trị. Nguyện Đức Chúa Trời cho Hội-Thánh Việt-Nam

luôn luôn vâng theo lời cảnh-cáo của Phao-lô: «Hãy giữ chung, kẻ có ai lấy triết-học và lời hư-không, theo lời truyền-khẩu của loài người, so-học của thế-gian, không theo Đấng Christ, mà bắt anh em phục chấng» (Côl. 2: 8).

Kinh-Thánh được bảo-tồn trọn vẹn

CÓ kẻ xướng lên lý-thuyết rằng tư-tưởng trong Kinh-Thánh được Đức Chúa Trời hà hơi vào, còn lời thì không. Nếu thật vậy, ắt anh em có thể nói rằng bản đôn không có nổi đôn và tinh cộng không có con số. Nguyên-văn của Kinh-Thánh là Lời Đức Chúa Trời. Bản Kinh-Thánh Quốc-ngữ ngày nay, trừ ra những chỗ sai-lẫn của người dịch, người chép, người in, từ xưa đến nay, thì chính là Lời Chúa và chẳng có chút gì lãm-lạc. Quả thật, chẳng một nguyên-bản nào của Kinh-Thánh còn lại, nhưng hiện có chừng 12.000 bản sao rất cổ của Kinh-Thánh và các phần Kinh-Thánh. Xem-xét và so-sánh bản sao nọ với bản sao kia, các nhà bác-học trứ-danh phải chứng thực rằng những lời chép đầu-tiên vẫn còn nguyên, chỉ khác nhau một chút không đáng kể. Một nhà bác-học trứ-danh nói rằng: «Sau khi kê-cứu tác-phẩm của các Giáo-phụ Hội-Thánh đầu-tiên, từ *Justin Martyr* (140 Sau Chúa) đến *Tertullien* (200 Sau Chúa) và nhiều bậc khác, tôi nhận thấy trong các tác-phẩm ấy họ đã trung-dẫn cả Tân-Uớc, chỉ trừ ra độ 10 câu.» Dầu có chỗ khác nhau, nhưng cũng chẳng chút đổi-thay một lẽ đạo tối-trọng nào. Phải, «cả Kinh-Thánh đều chịu Đức Chúa Trời hà hơi vào.» Kinh-Thánh là quyền-phép của Đức Chúa Trời để dắt-dẫn linh-hồn cho được cứu-rỗi và đi trong Đường Sự Sống.

Kinh-Thánh muôn đời không rung-động

THỜI-GIAN thí-nghiệm giá-trị của mọi áng văn-chương. Những sách đọc mấy năm trước, nay ta đã quên rồi, còn những sách chép một ngàn năm trước thì ít ai đọc tới. Nhưng

hiện nay hàng mấy trăm triệu người đọc Kinh-Thánh, là Sách đã được dịch hết hoặc từng phần ra trên ngàn thứ tiếng và thổ-âm. Từ năm 1804, một mình Thánh-thơ Công-hội đã phân-phát hơn 500 triệu Kinh-Thánh và phần Kinh-Thánh bằng hơn một ngàn tiếng và thổ-ngữ, mặc dầu bị kẻ thù mưu phá và chỉ-trích. Biểu-hiệu của Thánh-thơ Công-hội nước Pháp là một cái đe thợ rèn chung-quanh có nhiều cái búa hư-mòn, vỡ-nát. Đó, hình-ảnh thật của những kẻ cố phá-hủy Kinh-Thánh, là Lời Đức Chúa Trời. Năm 303, *Diocletien*, hoàng-đế La-mã, hung-băng bắt-bớ môn-đồ Đấng Christ và tiêu-hủy mỗi một quyền Kinh-Thánh mà ông tìm thấy. Nhưng ít năm sau (325), hoàng-đế *Constantin* tôn Kinh-Thánh là quyền-phép của Đức Chúa Trời khắp cả đế-quốc mình. Phải rồi, Lời Chúa phán rất đúng: «Đương khi trời đất chưa qua đi, thì một chấm một nét trong lật-pháp (Kinh-Thánh) cũng không qua đi được» (Ma 5: 18).

Tác-giả Kinh-Thánh giúp ta hiểu Kinh-Thánh

SỰ thực như thế, cơ sao kẻ vô-tin và kẻ công-kích còn không chịu công-nhận Kinh-Thánh là Lời Đức Chúa Trời? Há chẳng phải «vì chăm về xác-thịt» thì «ngịch với Đức Chúa Trời» (Rô 8: 7)? Chỉ Đức Thánh-Linh, là Tác-giả Kinh-Thánh, mới có thể cho ta lòng quyết tin Kinh-Thánh là Lời Đức Chúa Trời. Ôi! Nguyên Đức Thánh-Linh đem sự tin quyết không hề dời-dỗi, rung-động ấy vào lòng mỗi một tín-đồ ở xứ này! Ôi! Nguyên Đức Thánh-Linh soi sáng lòng chúng tôi để hiểu những lời dạy-dỗ của Kinh-Thánh, cùng ban cho chúng tôi quyền-phép để sống theo những lời ấy, hầu cho nhơn vì cuộc đời thánh-sạch, chúng tôi trở nên «bức thơ của Đấng Christ, . . . để cho mọi người đều biết và đọc» (II Cô 3: 2, 3)! — T. K. B.